

**Σεισμικές Βλάβες, Επισκευές και Ενισχύσεις
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΝΕΟΖΗΛΑΝΔΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΚΑΝ.ΕΠΕ.**

Στέφανος Η. Δρίτσος
Ομότιμος Καθηγητής

Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Πατρών

1

Διαδικασία σε 4 Βήματα

1ο Βήμα

Υπολογισμός μέγιστης τέμνουσας βάσης ($V_{R,B}$) που μπορεί να «αντέξει» το κτίριο (κατά διεύθυνση)

2ο Βήμα

Υπολογισμός βασικής ιδιοπεριόδου

3ο Βήμα

Υπολογισμός απαιτούμενου δείκτη συμπεριφοράς $q_{απαιτ.}$

4ο Βήμα

Έλεγχος $q_{απαιτ.} \leq q_{\text{προς } q_{\deltaιαθ.}}$

2

1ο Βήμα

Υπολογισμός μέγιστης τέμνουσας βάσης ($V_{R,B}$) που μπορεί να «αντέξει» το κτίριο

1ο Βήμα : 1ος Τρόπος

(Συντηρητική Παραδοχή)

Γίνεται ελαστική ανάλυση για τέμνουσα βάσης $V=1$ θεωρώντας αντεστραμμένη τριγωνική κατανομή και υπολογίζεται για κάθε μέλος οι τιμές $r_i = \frac{\text{Αντοχη}}{\text{Ενταση}}$ για κάμψη και διάτμηση

$$V_{R,B} = \min r_i$$

Τότε εξαντλείται η αντοχή στο πιό ευάλωτο μέλος.

3

1ο Βήμα: 2ος Τρόπος

(Μη συντηρητική Παραδοχή)

Υπολογίζεται το $V_{R,B} = \sum V_{R,i}$ κατακόρυφων μελών όπως προέκυψαν στο 2ο επίπεδο ελέγχου της Ιαπωνικής Μεθόδου

- Αν κρίσιμος ο κατώτατος όροφος $V_{R,B} = V_{R,op}$
- Αν κρίσιμος άλλος όροφος η $V_{R,B}$ υπολογίζεται ως αυτή που αντιστοιχεί στην βάση όταν «αστοχεί» ο κρίσιμος όροφος θεωρώντας αντεστραμμένη τριγωνική κατανομή των σεισμικών δυνάμεων στους ορόφους.

Η παραπάνω θεώρηση $V_{R,B} = \sum V_{R,i}$ είναι ανασφαλής

Για αυτό είναι σκόπιμο να λαμβάνεται $V_{R,B} = \lambda \sum V_{R,i}$ όπου εν γένει $\lambda = 0,7$ έως $0,9$. ανάλογα με το αν το πλήθος των τοιχωμάτων είναι μεγάλο ή μικρό αντίστοιχα.

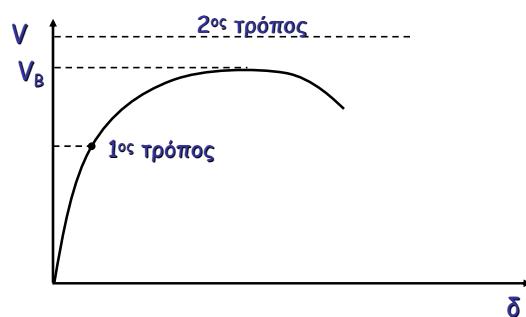
Αν υπάρχουν κοντά υποστυλώματα στον κρίσιμο όροφο $\lambda = 0,5$

4

1ο Βήμα: 3ος τρόπος

(Ακριβέστερη Εκτίμηση)

Γίνεται στατική ανελαστική ανάλυση (push-over) για κατακόρυφα φορτία $G + \Psi_2 Q$

5

3ο ΒήμαΥπολογισμός απαιτούμενου δείκτη συμπεριφοράς $q_{\alphaπαιτ.}$

Από τα φάσματα απαίτησης του ΕΑΚ ή του ΕΚ8 $\rightarrow V_{B,\alphaπαιτ}$
(για το T του 2ου βήματος)

$$q_{\alphaπαιτ} = \frac{V_{B,\alphaπαιτ}}{V_{R,\beta}}$$

7

2ο Βήμα**Υπολογισμός βασικής ιδιοπεριόδου**

Είτε

Από ελαστική ανάλυση (όπως στον 1ο τρόπο του 1ου βήματος) υπολογίζονται οι οριζόντιες μετακινήσεις δ_i

Όμως χρησιμοποιούνται δυσκαμψίες ρηγματωμένων μελών (NZ:~25% Αργημάτωτης).

$$T = 2\pi \sqrt{\sum m_i \delta_i^2 / \sum F_i \delta_i} \quad (\text{πηλίκο Rayleigh})$$

Είτε

Από κάποια προσεγγιστική σχέση

π.χ. κατά ΕΚ8 $T = 0,075 H^{3/4}$, όπου H το ύψος του κτιρίου

Κατά ΕΑΚ βλ. σχέση 3.13 του ΕΑΚ

6

4ο ΒήμαΈλεγχος $q_{\alphaπαιτ.}$ προς $q_{\deltaιαθ.}$ Προσδιορίζεται το $q_{\deltaιαθ.}$ από τον πίν. Σ.4.4. του ΚΑΝ.ΕΠΕ. καισυγκρίνονται τα μεγέθη $q_{\deltaιαθ.}$ και $q_{\alphaπαιτ.}$ Av $q_{\deltaιαθ.} \geq q_{\alphaπαιτ.} \rightarrow$ Επάρκεια

8

ΤΙΜΕΣ ΤΟΥ ΔΕΙΚΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ q

**ΚΑΝ.ΕΠΠΕ. Πίνακας Σ. 4.4.: Τιμές του δείκτη σύμπεριφοράς q για την στάθμη επιτελεστικότητας Β
(<Σημαντικές Βλάβες>)**

Εφαρμοσθέντες Κανονισμοί μελέτης (και κατασκευής)	Ενμενής παρουσία ή απουσία τοιχοπληρώσεων (1)	Δυσμενής (γενικώς) παρουσία τοιχοπληρώσεων (1)
1995 <...	3,00	2,30
1985 < ... < 1995 (2)	2,30	1,70
...<1985	1,70	1,30

(1) Περί του ρόλου και της επιρροής των τοιχοπληρώσεων βλ.. § 5.9 και § 7.4.

(2) Για κτίρια αυτής της περιόδου, οι τιμές του Πίνακα ισχύουν με την προϋπόθεση πως ο έλεγχος αποφυγής σχηματισμού πλαστικών αρθρώσεων στα άκρα των υποστυλωμάτων γίνεται κατά την § 9.3.3 (ικανοποίηση της συνθήκης $\Sigma M_{Rc} \geq 1,3 \Sigma M_{Rb}$). Διαφορετικά ισχύουν οι τιμές του πίνακα που ισχύουν για κτίρια της περιόδου προ του 1985.

- Για στάθμη επιτελεστικότητας Γ οι τιμές πολ/ζονται με 1,4 ενώ για στάθμη επιτελεστικότητας Α με 0,6 (με κάτω όριο $q=1,0$ και άνω $q=1,5$)
- Στην περίπτωση ανασχεδιασμού με χρήση ισχυρών νέων φορέων υπό προϋποθέσεις μπορεί να ισχύει:

$$\frac{V_R}{V_S} \geq 0.75 \quad \text{τότε} \quad q = q_{\nuέων κανονισμών}$$

$$0.6 \leq \frac{V_R}{V_S} < 0.75 \quad \text{τότε} \quad q = \frac{4}{5} q_{\nuέων κανονισμών}$$